

XARXA

Gràcies, bon Pastor!

*Senyor, Jesús, bon Pastor,
tu ens coneixes i ens reconeixes,
tu ens crides a cadascú pel seu nom
perquè seguim els teus passos de Pastor.*

*Ens omple el cor de satisfacció i de joia
saber que ens coneixes i crides pel nom,
amb un amor tan directe i sincer
que no necessita intermediaris...*

*Et donem gràcies per la teva crida,
pel guiatge segur que ens ofereixes,
i per la Vida que trobem al teu costat.*

*Fes, Senyor, que aprenguem a escoltar
més sovint –i més de cor– la teva Paraula,
perquè reconeguem millor la teva veu,
i aprenguem a desoir les veus que anuncien
uns camins que no porten enlloc.*

*Tu, bon Pastor, donant la vida per nosaltres
has omplert de Vida les nostres vides.
Te'n donem gràcies, bon Pastor!*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meva veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u». [Jn 10, 27-30]

Salm responsorial 99

R/ Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. **R.**

Reconexeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. **R.**

Que n'és de bo, el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: M'estimes?

És més freqüent del que pensem. Els creients diem creure en Déu, però a la pràctica vivim com si no existís. Aquest és també el risc que tenim avui en abordar la crisi religiosa actual i el futur incert de l'Església: viure aquests moments de manera «atea».

Ja no sabem caminar en «l'horitzó de Déu». Analitzem les nostres crisis i planifiquem el futur pensant només en les nostres possibilitats. Se'ns oblida que el món està en mans de Déu, no en les nostres. Ignorem que el «Gran Pastor» que té cura i guia la vida de cada ésser humà és Déu.

Vivim com «orfes» que han perdut el seu Pare. La crisi ens desborda. El que se'ns demana ens sembla excessiu. Ens resulta difícil perseverar amb coratge en una tasca sense veure l'èxit per enlloc. Ens sentim sols, i cadascú es defensa com pot.

Segons el relat evangèlic, Jesús és a Jerusalem comunicant el seu missatge. És hivern i, per resguardar-se del fred, es passeja per un dels pòrtics del Temple, envoltat de jueus, que l'assetgen amb les seves preguntes. Jesús està parlant de les «ovelles» que escolten la seva veu i el segueixen. En un moment determinat diu: «Allò que el meu Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no podrà arrencar res de les mans del Pare».

Segons Jesús, «Déu ens supera a tots». Que nosaltres estiguem en crisi no vol dir que Déu estigui en crisi. Que els cristians perdem el coratge no vol dir que Déu s'hagi quedat sense forces per salvar. Que nosaltres no sapiguem dialogar amb l'home d'avui no vol dir que Déu ja no trobi camins per parlar al cor de cada persona. Que les persones marxin de les nostres Esglésies no vol dir que se li escapin a Déu de les seves mans protectores.

Déu és Déu. Cap crisi religiosa ni cap mediocritat de l'Església podran «arrabassar de les seves mans» aquests fills i filles que estima amb amor infinit. Déu no abandona ningú. Té els seus camins per cuidar i guiar cadascun dels seus fills, i els seus camins no són necessàriament els que nosaltres li pretenem traçar. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

«En una guerra, la batalla decisiva puede haber sido librada en el curso de una de las primeras fases de la campana y, sin embargo, continuar las hostilidades aún durante largo tiempo. Aunque la importancia de esta batalla no sea quizá reconocida por todo el mundo, significa ya, no obstante, la victoria. Sin embargo, la guerra debe continuarse durante un tiempo indefinido, hasta el 'Victory Day' [Día de la victoria].

Esta es la situación en que el Nuevo Testamento (...) tiene la convicción de hallarse: la revelación es justamente el hecho de proclamar que la muerte en la cruz, seguida de la resurrección, **es la batalla decisiva ya ganada**».

CULLMANN, Oscar, *Cristo y el tiempo*, Estela, Barcelona 1967, pp. 69-70.

Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [i 20]

Al full de Xarxa de cada setmana des de primers de desembre hem anat presentant una sèrie d'escenes extretes de la història del Col·legi Claret que aquest any ha complert el seu 150 aniversari. Una història molt lligada al barri del Camp d'En Grassot i la seva història.

I així, tot explicant les efemèrides més importants al llarg d'aquests 150 anys hem arribat fins als nostres dies: hem pogut veure con un mateix esperit —aquell que va animar el P. Macià (el fundador de l'escola) i les primeres famílies que es van apuntar al projecte— s'ha mantingut constant malgrat el canvi de locals i d'edificis, malgrat el canvi de noms del Col·legi, i el pas dels anys...

Creiem que pot ser una bona cloenda, referir-nos el cas especial que aquests dies ha estat difós per la premsa i la televisió. Ens referim al cas de l'Alex, un nen de tres anys i que pateix una malaltia molt minoritària.

Copiem de l'Instagram de l'escola:

«L'Alex és alumne de la classe dels cargols (P3B) i la seva mestra és la Maria Ribas. Té 3 anys, és veí de Gràcia i la seva germana gran, la Júlia, està a 4t EP B.

Els pares de l'Alex, l'Alba i el Javier, van tenir clar des de l'inici que volien que el seu fill anés a la mateixa escola que la seva germana. I aquest fet no seria noticable, si no us expliquem que l'Alex pateix una malaltia minoritària anomenada *Miopatia Miotubular*. Aquesta malaltia (que només la pateixen 12 persones a tot Espanya), li resta força muscular, l'obliga a respirar per la tràquea, a moure's amb cadira de rodes i a alimentar-se per botó gàstric. La malaltia és motora, no intel·lectual. És per això, que cognitivament no té afectacions. Està començant a parlar i es comunica amb paraules, gestos i comunicació augmentativa.

Des de l'escola sempre ens hem mostrat predisposats a acollir l'Alex, a educar-lo i a estimar-lo. Això sí, sempre que es garanteixi el suport intensiu per les atencions sanitàries que precisa. Que en aquest cas, és una infermera escolar a l'aula que, entre d'altres, controli que la via de respiració es manté neta i en bon funcionament. Una tasca que fins ara les infermeres han fet de manera excel·lent.

La continuïtat de l'Alex a l'escola va perillar perquè la Gerent de Salut va comunicar a la família que no facilitarien més recursos (infermeres) per a la seva escolarització. Finalment, gràcies a la lluita incansable de l'Alba i el Javier, l'Alex podrà seguir al Claret el curs vinent.

L'Alex és feliç a l'escola. I si els hi preguntem als companys i companyes què opinen sobre ell, tindreu una resposta molt clara: l'estimen i és un més. No hi ha distincions. Juguen i comparteixen amb ell, el cuiden i entenen la seva situació. És molt bonic veure la unió entre tots i totes.

Gràcies a l'alumnat i a les famílies per formar aquest gran equip.» □

Aquesta setmana...

Dilluns, 9	17.00 - 19.00 Trobada Espai familiar de Caritas 20.30 - Pregar la Paraula C.M.
Dimarts, 10	17.30 – Reunió de Vida creixent 19.00 - loga, Harmonització vital a ST
Dimecres, 11	09.00 - 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL de l'arxiprestat amb CITA PRÈVIA: 933 44 16 50 10.00 - 12.00 Trobada Espai familiar de Càritas 17.30 - loga, Harmonització vital a ST
Dijous, 12	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST
Diumenge, 22	11.30 - Unció comunitària dels malalts. ST Data final per apuntar-hi: 17 de maig Trobada de preparació: 19 de maig
Dissabte, 28	20.00 - FESTA DE COR DE MARIA- FINAL ANY PASTORAL

CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DE LA UNCIÓ DELS MALALTS

Un any més, farem la celebració comunitària del sagrament de la Unció dels Malalts el proper diumenge de maig, dia 22, a la missa de les 11:30, a Sant Tomàs.

Com tot sagrament la unció dels malalts és un gest simbòlic que —celebrat en la fe— fa realitat allò que significa. I quan en el sagrament dels malalts ungem amb l'oli, volem significar allò que l'oli fa: tonificar, amorosir. Ara bé, abans d'ungir el malalt, l'Església ha pregat per ell i li ha imposat les mans. La pregària i el gest d'imposar les mans, fan que el gest de la unció se situï en l'ordre del símbol, del sagrament: amb oli beneït amb que l'Església ungeix, el Senyor tonifica l'esperit i amoreixa el cor adolorit del malalt. **Qüestions pràctiques:**

- Aquest any** toca celebrar-la a Sant Tomàs però està oberta a persones grans i a malalts de totes dues parròquies.
- Destinataris:** totes aquelles persones que experimentin limitacions greus en la seva salut o validesa per causa d'una malaltia greu, d'una edat avançada o per totes dues coses.
- Inscripció:** és condició indispensable per a participar a la celebració. Les inscripcions es faran a les sagristies de les dues parròquies. No cal fer-ho personalment: familiars o assistents ho poden fer en nom de l'interessat.
- Temps d'inscripció:** S'admetran inscripcions fins al dimarts 17 de maig.
- Reunió de preparació:** el dijous 19 de maig, a les 17:00 hores, a l'església de Sant Tomàs.

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

<https://cordemariasanttomàs.org/>

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67